

საზოგადოება

საგაზეთო ჩანართი №3

საგაზეთო ჩანართი „სამოქალაქო საზოგადოება“ კვლავ თქვენს წინაშეა, რომელიც პროექტის „თვითმმართველობის ეფექტურობის გაძლიერება მოსახლეობის ინფორმირების ახალი მეთოდების გამოყენებით“ ფარგლებშია მომზადებული. პროექტს ახორციელებს **ოზურგეთის ახალგაზრდა მეცნიერთა კლუბი „გურიის ახალგაზრდული რესურსცენტრი“** პარტნიორობით.

პროექტის მიზანია ლანჩხუთის და ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტების თვითმმართველობის ორგანოების გამჭვირვალობისა და ანგარიშვალდებულების გაუმჯობესება, მოსახლეობის ინფორმირების ახალი ინოვაციური მეთოდების გამოყენებით.

ლანჩხუთისა და ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტებში მიმდინარეობს თვითმმართველობის საქმიანობით დაინტერ-

ესებული პირების მონაცემთა ბაზის შექმნა. **გაფორმებული ანკეტა-მემორანდუმზე** დაყრდნობით ინფორმაცია დაინტერესებული პირების შესახებ აისახება შესაბამის მონაცემთა ბაზაში, სადაც თითოეული პირის შესახებ მითითებული იქნება მობილურის ნომერი და ინტერნეტის სფეროები თვითმმართველობის მიმართულებით. (საგაზეთო ჩანართის მე-2 გვერდზე განთავსებულია აღნიშნული ანკეტა-მემორანდუმი და მკითხველს დაინტერესების შემთხვევაში შეუძლია შეავსოს და წარმოადგინოს მითითებულ მისამართებზე).

სპეციალური პროგრამული უზრუნველყოფის საშუალებით, კომისიების თუ საკრებულოს სხდომების დანიშნებიდან 1-2 დღით ადრე, საკრებულო მოახდენს შესაბამისი ინტერნეტისა და მობილური მესენჯერების (SMS) დაგზავნას, სხდომების დღის წესრიგის შესახებ,

თარიღის, დროის, ადგილის მითითებით.

გამოცემაში კვლავ ვაგრძელებთ პუბლიკაციებს „სამოქალაქო საზოგადოების ინსტიტუტის“ მიერ გამოცემული **ალმანახიდან** – „სამოქალაქო საზოგადოება“, რომელიც აერთიანებს სხვადასხვა დროსა და სივრცეში შექმნილ ნაშრომებს სამოქალაქო საზოგადოებისა და დემოკრატიული ღირებულებების შესახებ. ჩვენი მიზანია, მკითხველს წარმოუდგინოთ ქართველი და უცხოელი ავტორების მოსაზრებები სამოქალაქო ფასეულობების როლსა და მნიშვნელობაზე.

ლევან მყავანაძე,
პროექტის კოორდინატორი

ილია ჭავჭავაძე (1837 – 1907)

ქართველი მწერალი, პოეტი, პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწე

რა გითხრათ? რით გაგახაროთ?

აჰა, ერთი კიდევ ახალი წელიწადი!... რა მოეულოცოთ ჩვენს თავს, ქართველნი? რა გვაქვს დღეს სასურველი, რომ დავიკვივებით და შევირჩინოთ, რა გვაქვს ხვალ სანატრელი, რომ ვინატროთ და მოვილოდინოთ? უკან მივიხედავთ ამ ახლო ხანებში და ისეთი არა გვრჩება რა, რომ თავი მოვიზონოთ, ან ნანვითა ვთქვათ: „ჰოი, წამო სიხარულისა, ესე სწრაფად სად წახვედი!“ წინ ვიყურებით და ხვალინდელის ნისლში იმისთანა არა მოსჩანს რა, რომ გული გულის ადგილასვე დაგვრჩეს, ან ნატვრით ვთქვათ: „მოვიდენ, დღეო სიხარულისაო!“ რა გითხრათ, რით გაგახაროთ?

ქვს, რომ რა გინდა სული და გული არ მოიხვეჭო, არ იშოვო, არ გამოიყენო. აქ, ჩიტის რძეს რომ იტყვიან, ისიც იშოვება. ოღონდ ხელი გასძარ, გაისარჯე, იმხნევე, მუცელსა და გულის-თქმას ბატონად ნუ გაიხდი. იცოდე, დღეს მძლეოთა მძლეა გარჯა, შრომა და ნაშრომის გაფრთხილება, შენახვა, პატრონობა, გამოზოგვა საჭიროებისამებრ და არა გაუმძღარ სურვილისამებრ. ვართ კი ასეთნი? რა გითხრათ? რით გაგახაროთ?

რეს იგი. გავწყდით, გავიჟღიერეთ, თავი გავიწირეთ, ცოლ-შვილი გავწირეთ, უსწორო ომები ვასწორეთ, ხორცი მივეცი სულისათვის და ერთმა მუჭა ერმა ქრისტიანობა შევიწახეთ, არ გავაქრეთ ამ პატარა ქვეყანაში, რომელსაც ჩვენს სამშობლოს, ჩვენს მამულს - სამართლიანის თავმონოვებით ვეძახით. ცოლდა არ არის, ეს ერი მოსწყდეს! ცოლდა არ არის, ეს ლომი კოლომ საბუდარად გაიხადოს! ცოლდა არ არის, მელა-ტურამ გამოღრღნას როგორც მძოვრი, როგორც ლეში! რათ? რისთვის? ვის რა ვირი მოვპარეთ?.. რა გითხრათ? რით გაგახაროთ?

დროთა შესაფერი ხერხი, დროთა შესაფერი ცოდნა გექონდა, დროთა შესაფერი მხნობა და გამრჯელობა. ნავიდა ის დრო: დაჩლუნგდა ხმალი, გაუქმდა ვაჟაკობა. ეხლა ხმალი თაროზე უნდა შევედვით, აღარაფრის მაქნისია; ეხლა ან ადლი უნდა გვეჭიროს ხელში, ან გუთანი, ან ჩარხი ქარხანისა, ან მართლები მანქანისა. ეხლა ვაჟაკობა ომისა კი არ უნდა, რომ სისხლსა ჰღვრიდეს, ვაჟაკობა უნდა შრომისა, რომ ოფლი ჰღვაროს. კიდევ ვიტყვი, ქვეყანა ეხლა იმისია, ვინც ირჯება და ვინც იცის წესი და ხერხი გარჯისა, ვინც უფრო უფროსილდება ნაშრომს, ვინც იზოგავს ნაღვანს. დღეს მძლეოთა მძლეა მარტო ის, ვინც მცველია და ბეჯითი სულით და ხორციითა, ცოდნითა და მარჯვნითა. გვჭირს-კი დღეს რომელიმე ეს დროთა შესაფერი სიკეთე? რა გითხრათ? რით გაგახაროთ?

ნუთუ ისევ ძველებურადვე თავი უნდა დაგიკრათ და მოგასწენოთ: „შემოვდგი ფეხი, გწყალობდეთ ღმერთი...“ სულ წყალობა ღვთისა და წყალობა ღვთისა, ერთხელ ჩვენ თვითონაც თითი ვაძვრათ, ერთხელ ჩვენ თითონაც მივდგეთ-მოვდგეთ. წყალობა ღვთისა კარგია, მაგრამ რა ქმნას მარტო წყალობამ, თუ ღვთის მიერ ნაწყალობებს თითონ ადამიანი არა ჰრწყავს, არა სხლავს, არა ჰფურჩქნის, არ უფლის, არ ჰპატრონობს. ღმერთმა, რაც წყალობა იყო, უკვე მოიღო ჩვენზე, დანარჩენი თქვენ იცით და თქვენმა კაცობაბაო. რა კაცობა გამოვიჩინეთ? რა გითხრათ? რით გაგახაროთ?

რა არ გადაგვხდენია თავს, რა მტრები არ მოგვეყიან, რა ვაი-ვაგლახი, რა სისხლის ღვრა, რა ღრჭენა კბილთა არ გამოგვივლია, რა ნისქვილის ქვა არ დატრიალებულა ჩვენს თავზედ და ყველას გავუძელით, ყველას გავუმავრდით, შევიწახეთ ჩვენი თავი, შევირჩინეთ ჩვენი ქვეყანა, ჩვენი მიწა-წყალი. ლანგ-თემურებმა ჩვენს საკუთარს სისხლში გვაბანეს და მაინც დავრჩით და გამოვცოცხლდით. შაჰ-აბა-ზემმა ჩვენის კბილით გვაგლეჯინეს ჩვენი წვრილ-შვილი და მაინც გამოვბრუნდით, მოვსულიერდით. ალა-მაჰმად-ხანებმა პირქვე დაგვამხეს, ქვა-ქვაზედ არ დაგვიყენეს, მოგვსრენეს, მოგვკლეს და მაინც ფეხზედ წამოვდგეთ, მოვშენდით, წელში გავსწორდით. გაუძელით საბერძნეთს, რომსა, მონღოლებს, არაბებს, ოსმალთურქებს, სპარსელებს, რჯულიანსა და ურჯულოს და დროშა ქართველობისა, შუბის წვერით, ისრით და ტყვიით დაფლეთილი, ჩვენს სისხლში ამოვლებული, ხელში შევირჩინეთ, არავის ნავადებინეთ, არავის დავანებეთ, არავის შევაგინებინეთ. ცოლდა არ არის, ეს დროშა ეხლა ჩრჩილმა შესჭამოს, თავგმა დაგვიჭრას. დრო-ჟამი ამას გვიქადის... რა გითხრათ? რით გაგახაროთ?

ყველა ეს შეგძელით და საკითხავად საჭიროა, - რამ შეგვადლებინა? რამ გვიხსნა? ჯვარცმულნი ქრისტიანისთვის როგორ გადავრჩით? ნამებულნი და სისხლ-მთხვევნი მამულისათვის რამლა გვაცოცხლა, რამ გვასულიერა? მან, რომ ვიცოდით - იმ დროს რა უნდოდა, რა იყო მისი ციხე-სიმაგრე, მისი ფარ-ხმალი. ვაჟაკობა უნდოდა, ვაჟაკნი ვიყავით, ხმალი უნდოდა, ხმლის ქედვა ვიცოდით. ომის საქმეთა ცოდნა უნდოდა, ომის საქმენი ვიცოდით. აი, რამ შეგვადლებინა, რამ გვიხსნა, რამ შეგვიწახა!.. იმ დროთა ჩარხზე გაჩარხულნი ვიყავით, იმ დროთა ქარ-ცეცხლში გამოვოლადებულნი, იმ დროთა სამჭედურში ნაჭედნი. „სიღობი გვექონდა ნაქოვისა“ - ვით ქრისტიანებს „და სიმტკიცე ნაჭედისა“ - ვით მეომრებსა და მამულიშვილებს. ამით გავიტანეთ თავი, დროთა შესაფერი ღონე ვიცოდით,

დროთა შესაფერი ხერხი, დროთა შესაფერი ცოდნა გექონდა, დროთა შესაფერი მხნობა და გამრჯელობა. ნავიდა ის დრო: დაჩლუნგდა ხმალი, გაუქმდა ვაჟაკობა. ეხლა ხმალი თაროზე უნდა შევედვით, აღარაფრის მაქნისია; ეხლა ან ადლი უნდა გვეჭიროს ხელში, ან გუთანი, ან ჩარხი ქარხანისა, ან მართლები მანქანისა. ეხლა ვაჟაკობა ომისა კი არ უნდა, რომ სისხლსა ჰღვრიდეს, ვაჟაკობა უნდა შრომისა, რომ ოფლი ჰღვაროს. კიდევ ვიტყვი, ქვეყანა ეხლა იმისია, ვინც ირჯება და ვინც იცის წესი და ხერხი გარჯისა, ვინც უფრო უფროსილდება ნაშრომს, ვინც იზოგავს ნაღვანს. დღეს მძლეოთა მძლეა მარტო ის, ვინც მცველია და ბეჯითი სულით და ხორციითა, ცოდნითა და მარჯვნითა. გვჭირს-კი დღეს რომელიმე ეს დროთა შესაფერი სიკეთე? რა გითხრათ? რით გაგახაროთ?

ჩვენთვის ღმერთს არა დაუშავებია რა, არა დაუზოგვია რა, არა დაუკლია რა; თუ ქვეყანაზე ერთი-ორი კუთხეა იმისთანა, რომ კაცს ეთქმოდეს - ქრისტე ღმერთმა თავისი კალთა უხვევსა აქ დაიბერტყაო, იმათში უკანასკნელი საქართველო არ არის. რაც ღვთის შემძლეობით არის და არა კაცისათი, ის ყველაფერი უკვე მოგვმალა ღმერთმა. ხელთ გვიჭირავს ეს მშვენიერი ქვეყანა, რომლის მნახავთ შეუძლიანთ სამართლიანად სთქვან: „სხვა საქართველო სად არის, რომელი კუთხე ქვეყნისა“. ამ სამოთხე ქვეყანაში მარტო ქართველს უგუბდება სული, გული ელევა, ხორცი ადნება... რა გითხრათ? რით გაგახაროთ?

ტყე-მინდორი, მთა-ბარი, მიწა-წყალი, ჰავა-ჰაერი იმისთანა გვა-

ხერხს ვერაინ-ლა გაუძლებს, თუ შრომა და გარჯა, ცოდნა და ხერხი წინ არ მივაგებეთ, წინ არ დავახვედრეთ, წინ არ დავუყენეთ. ვართ კი ყოველ ამისთვის მზად? ან გვეტყობა რაშიმე, რომ ყოველივე ეს ვიცით და ვემზადებით?.. რა გითხრათ? რით გაგახაროთ? ეხლაც ომია, ხოლო სისხლის ღვრისა კი არა, ოფლის ღვრისა, ომი უსისხლო, მშვიდობიანი, წყნარი. ამ ომმა არც ბუკი იცის, არც ნალარა. უბუკ-ნალაროდ სთესავს, უბუკ-ნალაროდ მკის. კოკისებურ, შხაპუნა ნიაღვარს - კი არა ჰგავს, რომ მთა და ბარი თან ნაილოს, მოარღვიოს, მოღაროს და მოგრაგნოს, „მდუმარე წვიმისამებრ ნაყოფის გამომცემელია“. არც რბევა იცის, არც ძარცვა. ეს მის ბუნებაში არ სწერია, თუ თითონ ადამიანმა გესლი უღმობელის სიხარბისა შიგ არ ჩაანვეთა, ბუნება არ მოუნამლა, არ მოუშხამა. ეს ომი შრომისაა, და ვითარცა შრომა - პატიოსანია, ნამუსიანია, და ისეთივე თავმოსაწონებელი, თავ-გამოსაჩენი, როგორც უნის თოფისა და ხმლის ომი იყო. ვაჟაკობა ამისთანა ომში ბევრით წინ არის სისხლის ომის ვაჟაკობაზე. ვაჟაკც გულადვე მშრომელი სამის გაფრთხილი მეტიაო, - იტყოდა გლეხკაცი თავისებურად ზედგამოჭრით, თუ მართალს ათქმევინებთ. რა გლეხკაცი!.. თითონ დღევანდელი დღე ამას გვეუწნება, ამას ჰლაღვებს და ჩვენ გვესმის კი ეს ღაღადი? ვაი რომ არა!.. მამ რა გითხრათ, რით გაგახაროთ?

არ ვიცით - რანი ვყოფილვართ, არ ვხედავთ - რანი ვართ, ვერ გამოგვისახია - რანი ვიქნებით! ყურებში ბამბა გვაქვს დატული და თვალზე ხელი აგვიფარებია. არც არაფერს ვხედავთ, არც არაფერი გვესმის. უზარმაზარი თხრილია ჩვენი, ქართველების, წინ და აინუნშიაც არ მოგვდის. ამ თხრილის პირას ვდგევართ და საკმაო ხელი გვერან - და შიგ გადავიჩნებთ დედა-ბუდიანად. ორბი, არნივიც კი ვეღარ გვიპოვის, ვეღარ დასწვდება ჩვენს ძველებს, რომ გამოხრან, გამოხრან-ქონ, ისეთი ღრმაა ეს თხრილი, ისეთი უძირო. ვდგევართ და უღონოდა ვბუზით „მე ვარ და ჩემი ნაბადიო“ და ამ ბუზილიდამ არა გამოდის-რა. იქნება იმიტომ, რომ ყველა ბუზი კი ბუზის, ფუტკართან კი ყველა ტყუის. ახალო წელიწადო, თუ რამ შეგიძლიან, თვალ აგვიხილე, ყურებიდან ბამბა გამოგვაცალე, ფუტკრისაგან გვასწავლე დროთა შესაფერი სამამაცნო ზნენია, რომ ჩვენმა შემდეგმა მაინც აღარა სთქვას: რა გითხრათ? რით გაგახაროთ?

ილია ჭავჭავაძე (1837 – 1907)

ქართველი მწერალი, პოეტი, პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწე

დედათა ემანსიპაციის შესახებ

ერთს დროს დიდი და გაცხარებული ლაპარაკი ჰქონდა ევროპის ლიტერატურას და ნამეტნავად რუსეთისას ეგრეთწოდებულ „დედათა ემანსიპაციის“ თაობაზე. მომხრენი ამ საქმისა ჰხედავდნენ, რომ ეხლანდელი ურთიერთობა მამათა და დედათა სქესისა ვერ არის სამართლიანად მოწყობილი და აშენებულია უმართლო მოძღვრებაზე, ვითომ დედაკაცი მამაკაცთა ტყვე და მონა არისო და ამის გამო ბევრში უფლებას თავისუფალის ადამიანისას მოკლებულიაო. ამის მიხედვით დაწარგულთა დედათა მომხრენი სწერდნენ და ჰქადაგობდნენ, რომ ქალებს უნდა მიენიჭოთ ყოველივე უფლება, რაც მამაკაცთა აქვე მინიჭებული, ასე რომ ამ ორ სქესთა შორის ურთიერთობა სამართლიანის თანასწორობით დადგენილ იქმნას კაცთა ცხოვრებაში.

ბევრი კარგი რამ ითქვა ამაზე, ბევრი საბუთიანი „ჰო“ და „არა“ გამოჰყვანდა და ბევრიც უქმი, წინდაუხედავი სიტყვა დაიხარჯა. მაინცდამაინც საბუთი აქვს კაცს სთქვას, რომ ეს საგანი საკმაოდ გამორკვეულია დღეს და თეორიულად მრავალკეცად და გონებადამით გარჩეული და გაჩხრეკილი. ჩვენ ეს ბუნება და ისტორია ამ ფრიად საყურადღებო საქმისა აქ დღეს ორიოდ სიტყვით მოვიხსენიეთ, იმიტომ რომ აზრად არა გვაქვს ამ საგნის ბუნება და ისტორია დაწვრილებით გამოვიკვლიოთ.

ჩვენ მარტო ის გვინდა ვსთქვათ, რომ ამ თეორიულად საკმაოდ კარგად გარჩეულმა საქმემ საზოგადოების ყურამდე სრულის სავსებით ვერ მიაღწია. ბევრს კაცსა, თუ ქალსა ჰგონია დღესაც რომ აქ მარტო იმაზეა ლაპარაკი, ვითომც ამ ემანსიპაციის საქმეში სხვა არა არის რა, გარდა იმისა, რომ ქალთა, თუ დედათა მხოლოდ უფლება მიენიჭოთ და იმას კი აღარავინა ჰფიქრობს, რომ არ არის არც ერთი იმისთან უფლება კაცთა ურთიერთობაში, რომელსაც არ მოსდევდეს მოვალეობაცა. მართალია, მამაკაცს ეხლანდელს ცხოვრებაში ბევრი იმისთანა უფლება აქვს, რომელიც სამართლიანად ქალსაც ეკუთვნის, მაგრამ მამაკაცი ამასთანავე მსახურია სახელმწიფოსი, ქვეყნისა, საზოგადოებისა, ოჯახისა და ყოველგვარი მძიმე ტვირთი ადამიანთა რთულის ცხოვრებისა კისრად ადევს. დღეს ქალები რომ იძახიან, - მოგვეცით უფლებაო, ეს ძახილი თუმცა სამართლიანია, მაგრამ ჰრჩება ხმად მღალადებლად უდაბნოსა შინა: იმიტომ რომ ყველანი ჰხედავენ, რომ ქალები ბევრნილად უქმნი და უვარგისნი არიან იმ მოკლედ შემოხაზულ წრეშიაც კი, რომელშიაც დღეს იმყოფებიან, და იმ მცირეოდენს მოვალეობასაც ვერ უძღვებიან, რაც დღეს მიზომილი აქვთ საზოგადოებასა, თუ ოჯახობაში.

ეს დღევანდელი უქმობა და უვარგისობა ქალებისა ხელზედ დახვეული აქვთ ყველას, ვინც კი დედათა ემანსიპაციას არ ემხრობა და ეწინააღმდეგება. თითო-ორიოლა მაგალითი საქმიითა და გამჭრიახობით გამოჩენილ ქალებსა ამ წინააღმდეგობის საბუთს ბევრს არას არღვევს. ამ მაგალითებს მარტო ბედნიერ შემთხვევად სთვლიან და

უფროს-ერთს ქალზედ კი ისევ ის უვარგისობის აზრი ჰრჩება.

ამერიკაში იგრძნეს ქალებმა, რომ ეს ასეა და სამართლიანის ემანსიპაციის მოსაპოვებლად იმას აღარა სჯერდებიან, რომ იძახონ: უფლება მოგვეცითო. იმათ უფრო უკეთესი სახსარი, უკეთესი გზა ამოურჩევიათ. იმათ უფიქრნიათ, რომ ქვეყანას უნდა დავანახოთ, რომ ჩვენც შეგვიძლიან რადმე ყოფნა ქვეყანაზედ, ჩვენც შეგვიძლიან ყველა მოვალეობას ადამიანისას გავუძღვეთ, ჩვენც შეგვიძლიან არამც თუ ხელით გარჯა, შრომა, საქმის კეთება, არამედ გონებითაც, ჭკვითაც და არც ერთსა და არც მეორეში მამაკაცს არ ჩამოვუვარდებიოთ. ამ პატიოსანს გაზრახვას შესდგომიან და, როგორც ჰნახავთ, საკვირველის ძლევამოსილობითაც შეუსრულებიათ.

ამის დასამტკიცებლად ჩვენ მოვიყვანთ საოცარს ამბებს, ერთის გერმანულის ჟურნალიდან ამოკრებილს. ამ ამბების მიხედვით უტყუარად გამოარკვევს კაცი თუ, რის შემძლებელი არის ქალი და რა მონაწილეობას ჰღებულა იგი ამერიკაში საზოგადო ცხოვრების წარსამატებლად და რარიგად ეცილება მამაკაცს ცხოვრების მოედანზედ, სატეხნიკო სარბიელზედაც კი. ეს ამბები მით უფრო საკვირველია, რომ ქალის გამჭრიახობასა და შემძლებლობას იმისთანა საქმეში გვიჩვენებს, რომელიც დღეს აქამომდე ქალისათვის უფრო ხელმოუწვდომელი ეგონა ადამიანს.

იგი გერმანული ჟურნალი ამბობს: ჩრდილო-ამერიკის არხივე-ბიდამ ამოკრებილიაო ცნობანი, რომ ქალებს ამერიკაში 1900 პატენტის მიუღიათ მათ მიერ მოგონილ სხვადასხვა მაშინების გამო. ერთი ამ საქმის მცოდნე ამერიკელი უმატებს: ის კი ანგარიში არ მოგვეყავს, რომ ბევრი ქალი დაჰხმარებია მამაკაცს ამისთანა საქმეში. ეს ხომ საოცარია და საოცარი, უფრო საკვირველი ის არის, რომ იქაურ ქალებს იმისთანა საქმეშიც გამოუჩენიათ თავი, რომელიც ქალის ცხოვრებაზედ ერთობ შორს არის და ქალის ბუნებას უნდა ეუცხოვებოდეს. მაგალითებრ, ერთს ქალს, გვარად მატერს, ნიუიორკში მოუგონია ტელესკოპი მიწის ქვეშეთისათვის (подземный телескоп), ქალს გვარად მონტგომერს - ფოლადის ჯავშანი საომარ ხომალდისათვის, ქალს გოშამს - ახალგვარი ზარბაზანი, ქალს ბიზელს - წყლისაგან გადასარჩენი ნავი, ქალს ტანნის - მაშინა ზღვაში დაღუპულ ხომალდების ამოსაღებად და სხვანი. საქალო საქმეშიაც გამოუჩენიათ თავი. მაგალითებრ, ქალს როზენტალს უფრო უკეთესი საკერავი მაშინა მოუგონია, ვიდრე აქამომდე იყო.

ყოველივე ეს, რასაკვირველია, ძლიერი საბუთია „დედათა ემანსიპაციის“ მომხრეთათვის და ამისთანა საბუთს სიტყვას შეუბრუნებს მხოლოდ კერობა და ჯიუტობა ადამიანისა. არ იქნება ურიგო, რომ ჩვენმა ქალებმაც ყური ათხოვონ ამისთანა მაგალითებს და ხალისი მოიპოვონ ამისთანა მოღვაწეობისა და მოქმედებისათვის.

შეთანხმების ანკეტა-მემორანდუმი

თუ თქვენ დაინტერესებული ხართ ლანჩხუთის და ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტების თვითმმართველობის ორგანოების სხდომებისა და დღის წესრიგის შესახებ SMS შეტყობინების სახით ინფორმაციის მიღებით, მონიშნეთ ქვევით ჩამოთვლილი თქვენთვის საინტერესო თემები და მიუთითეთ მობილურის ნომერი ან ელექტრონული ფოსტის მისამართი (შეგიძლიათ აირჩიოთ რამდენიმე თემაც).

- მუნიციპალიტეტის ქონების განკარგვა
- ინფრასტრუქტურა და ტრანსპორტი
- სოფლის მეურნეობა და მიწის მართვა
- გარემოსდაცვა და ნარჩენების მართვა
- წყალმომარაგება და წყალანირება
- გარე ვაჭრობის და ბაზრობების რეგულირება;
- ადგილობრივი გადასახადები და მოსაკრებლები
- გარე რეკლამის განთავსების რეგულაციები
- მშენებლობა და მუნიციპალიტეტის ტერიტორიის კეთილმოწყობა
- სკოლამდელი და სკოლისგარეშე აღზრდის დაწესებულებები
- სასაფლაოების მოვლა, პატრონობა
- შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირებისათვის სათანადო ინფრასტრუქტურის განვითარება
- კულტურული მემკვიდრეობის დაცვა და განვითარება;
- გეოგრაფიული ობიექტების, კერძოდ, უზნის, ქუჩის, შესახვევის, ჩიხის და ა.შ. სახელდება
- სხვა

აღნიშნული ღონისძიებები ტარდება პროექტ „თვითმმართველობის სფეროების ეფექტურობის გაძლიერება მოსახლეობის ინფორმირების ახალი მეთოდების გამოყენებით“ ფარგლებში.

პროექტის მიზანია ლანჩხუთისა და ჩოხატაურის მუნიციპალიტეტების თვითმმართველობის ორგანოების გამჭვირვალობისა და ანგარიშვალდებულების გაუმჯობესება, მოსახლეობის ინფორმირების ახალი ინოვაციური მეთოდების გამოყენებით.

პროექტის მიზნიდან გამომდინარე ამჟამად მიმდინარეობს თვითმმართველობის საქმიანობით დაინტერესებული პირების მონაცემთა ბაზის შექმნა.

თვითმმართველობის საქმიანობით დაინტერესებული პირების მონაცემთა ბაზის შექმნა:
- გაფორმებული ანკეტა-მემორანდუმზე დაყრდნობით ინფორმაცია დაინტერესებული პირების შესახებ აისახება შესაბამის მონაცემთა ბაზაში, სადაც თითოეული პირის შესახებ მითითებული იქნება მობილურის ნომერი და თვითმმართველობის მიმართულებით ინტერესთა სფეროები.

სპეციალური პროგრამული უზრუნველყოფის საშუალებით დაინტერესებული ჯგუფებისთვის შეტყობინებების დაგზავნა:
- კომისიების თუ საკრებულოს სხდომების დანიშნვიდან 1-2 დღით ადრე საკრებულო შესაბამისი ინტერესთა ჯგუფებისათვის მოახდენს SMS შეტყობინების დაგზავნას, სხდომების დღის წესრიგის, თარიღის, დროის, ადგილის მითითებით.

გთხოვთ მიუთითოთ თქვენი მობილური ნომერი _____

გთხოვთ მიუთითოთ თქვენი ელ.ფოსტა _____

ვეთანხმები და სურვილი მაქვს ჩემს მობილურზე ან ელ.ფოსტაზე მივიღო ინფორმაცია საკრებულოს საქმიანობის შესახებ. რასაც ვადასტურებ ხელმოწერით.

სახელი და გვარი _____ ხელმოწერა _____

შევსებული ანკეტა-მემორანდუმი შეგიძლიათ მოგვანოდოთ შემდეგ მისამართზე: ჩოხატაური: ა.წერეთლის №1; ზდასრულთა განათლების ცენტრი; ლანჩხუთი: ყორდანის 105, მე-2 სართული, ლანჩხუთის საინფორმაციო ცენტრი; ოზურგეთი: 26 მაისის 11ა; ოზურგეთის ახალგაზრდა მეცნიერთა კლუბი

გამოიცა გაეროს განვითარების პროგრამის მხარდაჭერით, დიდი ბრიტანეთისა და ჩრდილოეთ ირლანდიის გაერთიანებული სამეფოს მთავრობის UK aid-ის ფინანსური დახმარებით; საგაზეთო ჩანართში გამოთქმული მოსაზრებები შეიძლება არ ასახავდეს დიდი ბრიტანეთისა და ჩრდილოეთ ირლანდიის გაერთიანებული სამეფოს, მთავრობისა და გაეროს განვითარების პროგრამის ოფიციალურ პოზიციას

Empowered lives. Resilient nations.